

APPELINSTANSENS KENDELSER I SAG NR. 20/2013 OG SAG NR. 21/2013

- OM EKSKLUSION FRA DIF-FORENINGER

DIF-idrættens Højeste Appellinstans har i kendelserne i Sag nr. 20/2013 og 21/2013, begge afsagt den 18. februar 2014, igen understreget, at der altid gælder et saglighedskrav i eksklusionssagerne.

I begge sager var idrætsforeningens bestyrelses beslutning om eksklusion blevet tiltrådt af generalforsamlingen, og det ekskluderede medlem var i den forbindelse givet lejlighed til at møde og fremføre sin sag.

Også i begge sager fastslog specialforbundets ordensudvalg ikke desto mindre, at grundlaget for eksklusionen ikke var tilstrækkeligt – og eksklusionen blev derfor ophævet. DIF-idrættens Højeste Appellinstans stadfæstede de appellerede afgørelser.

Følgende er et uddrag af Appellinstansens præmisser i kendelsen i Sag nr. 20/2013, der i relation til det citerede også går igen i kendelsen i Sag nr. 21/2013.

“Den omstændighed, at beslutningen om udelukkelse er truffet af generalforsamlingen i overensstemmelse med den i vedtægterne krævede procedure, indebærer dog ikke i sig selv, at udelukkelsen er gyldig.

Det må i alle tilfælde, hvor et medlem ekskluderes (udelukkes) af en almennyttig idrætsforening under DIF, kræves, at grundlaget for eksklusionen har været tilstrækkeligt. Det følger i den forbindelse også direkte af [klubbens vedtægter], at udelukkelse alene kan ske i særlige tilfælde.

I vurderingen af, om grundlaget for en eksklusion (udelukkelse) har været tilstrækkeligt, skal der foretages en afvejning af de modstående hensyn til idrætsforeningen og til medlemmet. På den ene side må idrætsforeningen indrømmes en adgang til at fastlægge de værdier og normer, der skal gælde i foreningen, og derved også beskytte foreningslivet og foreningens image udadtil. Foreningen har samtidig et generelt behov for at sikre, at de almindelige foreningsfunktioner, der ofte varetages af frivillige, kan varetages på en acceptabel måde. På den anden side er det en konsekvens af medlemskabet af et specialforbund under DIF, at idrætsforeningen forpligter sig til at agere sagligt i medlemsanliggender og lade principperne om åbenhed og forskellighed vinde indpas i foreningen.

Således som DIF-idrætten er organiseret og finansieret, må interessen i medlemskab af en almennyttig idrætsforening under DIF samtidig anses for beskyttelsesværdig i retlig henseende.

På denne baggrund er det en betingelse for, at en eksklusion kan anses for gyldig, at den er sagligt og rimeligt begrundet og i overensstemmelse med almindelige principper om proportionalitet.

Heraf følger blandt andet, at det som det klare udgangspunkt må kræves, at en fra foreningens side uønsket opførelse skriftligt påtales over for medlemmet, forinden der i gen-tagelsestilfælde eventuelt kan blive tale om eksklusion. Både i påtalen og i en eventuel efterfølgende beslutning om eksklusion skal den adfærd, der kan føre til eksklusion, beskrives.”

DIF's Team Jura har i forlængelse af kendelserne udgivet pjecen "Eksklusion fra DIF-foreninger – hvad gælder, og hvordan skal sagerne håndteres?". Pjecen er at finde på DIF's hjemmeside.

